INSTITVTA
CONGREGATIONIS
ORATORIJ
S. MARIÆ IN
VALLICELLA
DE VRBE.

A S. PHILIPPO
NERIO,
FVNDATÆ,

Conſerua fili præcepta Patris tui, & ne dimittas legem Matris tuæ: liga ea in corde tuo: mandatum lucerna eſt, & lex lux, & via vitæ. Prov. cap. 6.

ADMONITIO Cæsaris Cardinalis Baronij.

Congregationis Oratorij Alumni ad Patres eiusdem Congregationis; in Præfatione tom. 8. Annalium Ecclesiasticorum, ex Isaiæ verbis Compacta.

Attendite ad Petram, vnde excisi estis, & ad cauernam laci de qua præcisi estis. Attendite ad Abraham Patrem vestrum,& Saram, quæ peperit vos.

¶ 2 *DE-*

✝ Iesus in Æternum viuat.

Electa, & Dilecta. *Patris* *P*otentissimi filia,

Filij Sapientissimi Mater.
Spiritus dulcissimi Sponsa:

Regina formosissima: vniversas filias supergressa: tota pulchra,& sine macula. Lilium inter spinas Fons hortorum: puteus aquarum viventium: Rubus ardens incumbustus: verè Mulier fortis gratiarum Cõgregatio.

Semper viuas; per te semperque viuat; tua hæc Humillima Oratorij Congregatio.

SSma. MATER DOLORIS GLADIO trasfixa.

Vivido, Patris sui Dilectis-

ſimi Philipi Nerij viuiſcat ſpiritu. Per Dolorem materni cordis, quo abeuntem ad paſsionem filium es proſequta; per que gladium doloris acerbiſsimi, qui ſub cruce filij pertranſijt animam tuam.

E A M.

Puriſsima Mater benigniſsimà protectione cuſtodias.

Hæc, quæ tam tibi grata, SIBI que chariſsima Inſtituta. Ex præcodijs. D.O.C. S. Ea ſtatuas in Crucifixi Domini dextera: Stenti quia ſtetiſti, Dolorum fæmina, vt eius, & venturis alumni tecū adeſſe poſsimus Laudantes per ſæcula Ieſum.

Dicat. offert, Conſecrat, Sacrat. ad tuos Sacratiſsimos ſubiecta pedes humiliata cernua & poſtrata. Ieſus, & Maria Dolorem Mater in æternū viuant. Amen.

IESVS, MARIA, ET
Ioſeph viuant in æternū,
Amen.

ELOGIVM R.A.P.F. Ioannis de Caſtro L. Iubil. Ordinis B.P.N. Franc. de Obſervancia Provinciæ Bœticæ Ex Cuſtodis & Patris, totius Ordinis S.P.N. Franc, Ex Secretarij Generalis, Archiepiſcopatus Hiſpalenſis Examinatoris Synodalis, & Collegij S. D.D. Bonaventuræ Hiſpalenſis Regentis.

L*Ibellum hunc, Inſtituta Congregationis Oratorij S. Mariæ de Vallicella in Vrbe à SS. Patre Philippo Nerio fundatæ*, cōtinentem; & à D.D.D. Ioanne Monroy Hiſpalenſis Metropolitanæ, ac Patriarchalis Ec-

¶ 4 cle-

clesiæ Canonico, & totius Archiepiſcopatus Gubernatore, Vicario Generali, & Proviſore, mihi cōmiſſum; nō ſine magno animi delectamento vidi. In eo quippe mirabilis agendorum ſeries de virtute in virtutem pro gredi conantibus, firmiſsimo prudentiæ ductu, ſtabilitur. Sacra, ac Curialis politia, vt viros Eccleſiaſticos decet, minutiſsimis quibuſque præventis, præſcribitur, & Cœleſtis quædam in terris vivendi ratio, vt quiſque Oratorij alumnus ad perfectū virū ad ſpirare animū inducens, tam propriæ ſaluti, quam proximorum vtilitati conſulat, perfectiſsima temporis diſtributione ſignatur. Sunt igitur inſtituta, tuta; charitatis officijs, Sa-

cris

cris ritibus ad meliorem Divinitatis cultum ſpectantibus referta, ac pijs exercitationibus abundantia, & veluti quædam (Pſal. 143.) *Promptuaria plena eructantia ex hoc in illud.* Vnde fideles ad *S*acra hæc Oratorij loca confluentes, quos congregantes (vere animarum Paſtores) Cœleſti Verbi pabulo continuo reficiũt, quaſi oves Dominici gregis *fœtoſæ*, & ſpirituali pinguedine *craſſæ*, vberes bonorũ operum fructus, vbique parturire non deſinunt. Nil non dignum prælo; nam omnia Sedis Apoſtolicæ auctoritacõdita, & cõfirmata reperio. Sic &c. In hoc Seraphici Doctoris *D*. Bonav. Hiſpalenſi Collegio die 15. Mẽſis Aprilis Ann. Dom. 1703.

Fr. Ioanes de Caſtro.

LICENCIA DEL Ordinario.

EL Doct. Don Juan de Monroy y Licona, Canonigo en la Santa Iglesia Metropolitana de esta Ciudad de Sevilla, Governador, Provisor, y Vicario General en ella, y su Arçobispado, por el Excelentissimo señor D. Manuel Arias, por la gracia de Dios, y de la S. Sede Apostolica, Arçobispo desta dicha Ciudad, y Arçobispado, del Consejo de su Magestad, y su Presidente en Real, y Supremo de Castilla, mi señor, &c. *P*or la presente, y por lo que toca a este Tribunal doy licencia, para que se pueda imprimir, è imprima vn libro de à dozavo, cuyo titu-

titulo es: *Institutos de la Congregacion del Oratorio de S. Maria in Vallicella de Vrbe* fundada por S. Felipe Neri: atento à no contener en èl cosa que lo impida, sobre que ha dado su parecer, el M. R. P. Fr. Juan de Castro, Lector Jubilado del Orden de S. Francisco, y Examinador Synodal deste Arçobispado, con tal, que al principio de cada libro se imprima esta licencia, y la dicha censura, y parecer. Dada en Sevilla à diez y nueve de Abril de mil setecientos y tres años.

Doct. Monroy.

Iuan Francisco de Alvarado
Notario Mayor.

ELO-

ELOGIVM R. P. MAgistri Didaci de Florindas Societatis Iesu, in suo Divi Hermenegildi Collegio Primariæ Cathedræ publici Proffessoris Studiorũ Præfecti, & Hibernorũ Collegij Rectoris.

EX præſcripto D. D. Antonij Ferdinandi Maria de Milan in Regio Hiſpalenſi Senatu Togati, atque in Typographos Cõmiſſarij Iudicis, ſedula attẽtione percurri *Inſtituta Congregationis Oratorij Sanctæ Mariæ de Vallecella in Vrbe à Sanctiſsimo Philipo Nerio fundatæ*: quæ in duas partes diviſa ſunt, quarum prima Latino idiomate, ſecunda vero Hiſpano, expoſita eſt. In quo mirabili opere, totiuſ-

tiusque perfectionis Schola, nec minimam quidem syllabam ab Spiritu Sancto divinitus inspiratam non video: quam obrem vtriusque ope elaborata hæc Instituta contemplor, Deo cœlitus dictante, Nerio Sanctissimè percurrente, vt inde ferventissimæ Congregationi incrementũ accresceret. Quod iam dudum de Institutionibus, seu lege Israelitarum electæ Congregationi intimata dixerat D. Thom. de Villan. *In quarũ datione homo poneret cordis tabulas, & digitus Dei scriberet eas.*

Cuius rei testimonium quælibet regula est fidelissimum, vbi clarissimum Authoris apponitur speculum animarum zelum, Deique

amo-

amorem hinc inde repercutiens, ad quod oculatissimi tanti Parentis filij accedentes, eius exuberantes virtutes in se ex vivida imagine cogantur transferre: deplorandum sane foret, si cum Philipi vita, eiusdem fructibus orbaretur mundus; artificium igitur Sapientis Misericordiæ fuit, divinissimumque inventum, vt prævijs his Institutis, quilibet Philipi alumnus alius Sanctissimus Philipus assurgeret, cuius obligationem in clarissimo hoc speculo, non tam legeret, quam videret. Ad rem S. Leo: *Artifex misericordia Dei splendidissimum condidit speculum, in quo homo faciem suæ mentis inspiceret.*

Et licet in hoc speculo

præ-

præexelſa Inſtitutoris ſanctitas patefiat, vt illius nullũ maius expectetur argumentum: ſicut in huius vniverſi machina, tanquam in ſupremi opiſicis inſcriptione quadam, eius legebat magnitudinem Magnus Amb. lib. 3 Exam. cap. 4. *Mundi opus, cum videtur, ſuum prædicat authorem.* Nihilominus tamen plus adhuc demiranda mihi viſa eſt exactiſsima apud ſuos harum Inſtitutionum ad apicem obſervantia: Divinam pene perfectionem continent Inſtituta hæc: inaſſequibile penè Studium eorum expoſtulat obedientia: adhuc tamen ſi vivum, pleniſsimũ que eorum compendium legere, vel potius vnico intuitu videre velis, quamlibet

bet Oratorij domum, quem libet *Philipi* Alumnum contemplare, & omnes simul Constitutionibus vividioribus expressas coloribus, quam hisce paginis emortuo prælo mandatas admiraberis, §. Ibi quidem in vnoquoque ex observantissima hac familia ex Patris præscriptis ferventissimo spiritu ad vivum transcriptas reperies charitatem, Modestiam, Humilitatem, in Ministeria studium, in animarum perfectionẽ zelum, in Egenorum levamen propensionem, omnes denique virtutes suavissimo copulatas amplexu: quin ferventissima hæc Congregatio temporum lapsu, vt ex fragilitate assolet, nec ad vnguem quidem defecerit,

imo

imo in dies nova virtutum pullulent incrementa: etenin Sanctissimus Legislator non tam caracteribus, in libris, quam affectu in suorũ præcordijs conditas leges reliquit, vt optatos inde fortunate experiret fructus Divini Legislatoris artem imitatus. Ierem. 31. *Dabo legem meam in visceribus eorũ, & in corde eorum scribam eam*. Itaque dignissimum hoc opus, iam dudum Pontificio oraculo approbatũ, vt typis mandetur, censeo. Hispali in hoc Societatis Iesu Hispalẽsi Collegio die 30. Aprilis anni 1703.

Iesus M. & Ioseph in æternũ viuant Amen.

Didacus de Florindas.

LICENCIA DEL Juez.

EL Licenciado D. Antonio Fernando Maria de Milan, del Consejo su Mageſtad, ſu Alcalde del Crimen en la Real Audiencia deſta Ciudad, y Superintendente de las Imprentas, y Librerias deſta Ciudad, y ſu partido: por lo que toca à mi comiſsion doy licencia à Juan Franciſco de Blas, Impreſſo, para que pueda imprimir, è imprima vn libro de adozavo, cuyo titulo es: *Inſtitutos de la Congregacion del Oratorio de Santa Maria in Vallicella de Vrbe*, fundada por San Felipo Neri: atento à no contenerſe en èl coſa que lo impida, ſobre que ha dado ſu

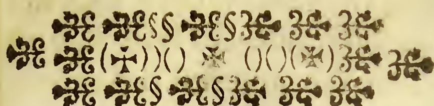
cen-

censura, y parecer, el M.R. P.M. Diego de Florindas, Rector del Colegio de los Irlandeses, de la Compañia de Jesus, con tal, que al principio de cada libro se imprima esta licencia, y la dicha censura, y parecer. Dada en Sevilla à veinte de Abril de mil setecientos y tres.

Lic. D. Antonio Fernandez Maria de Milan.

Por su mandado.

Juan Francisco Carrera, Escrivano.

PRÆFATIO

Ad Instituta Congregationis Oratorij de vrbe.

1. ORatorij Congregatio à S. Philippo Nerio moribus potiùs erudita, quam legibus astricta, nullam ad religiosorum hominum consuetudinem propriam sibi regulam habuit, ad quam consultationes dirigeret rerum gerendarum.

2. Etenim Pater optimus, omnium consilia pro cuius-

que ingenio ſolitus paterno moderari affecto ſatis habuit ad pietatem ſimul inflammatos in ipſa rerum humanarum deſpicientia Chriſti amore feruentiores vidère ſuos ; & quæ diuturna experientia ad aſſequendam probitatē , Deū què promerendum eis placerè nouerat,&in dies prodeſſe, tanquam à Domini Spiritu probare,& confirmare.

3. Et hanc viam meritò ſæcularibus Presbyteris ille monſtrauit:licèt à Religioſorum inſtitutis diſtantem , qui Congregationem non ſe auctore,ſed Deo optimo Maximo duce,ac perfectore inſtitutam ſœpè dicebat. Ea igitur , quæ vel ipſe hac ratione condenda curauit,vel ab eius inſtitutione inter Congregationis noſtræ homines conſue-

ſuetudine recepta, ac deinceps perpetuò ſeruata, vt breuiter cognoſci poſsint, ſummatim collecta ſunt.

(o)(o)(o)(o)(o)(o)
(o)(o)(o)(o)(o)
(o)(o)(o)
(§)

De

De Oratorio, & oratione caput. 1.

1. VErè locũ orationi destinatum Oratorium dicimus. Nam familiaris in ipso nata Divini Verbi tractatio, post hæc tractanda, iam adulta, & in Ecclesiam nostram translata, *nomen minùs acommodatè retinuit* Oratorij; *in quo scilicèt* tam exteri, quam nostri quotidiè vesperi post orationem, quam dicimus mentalem, consuetas *Litanias recitant*, aut singulis tèr hebdomadis, quæ est voluntaria corporis castigatio, supplicio flagelorum se se officiunt.

2. Festis item diebus à Kalendis Novembris vsquè ad

Sanctam Christi Domini Resurrectionem, non modò supplicationibus, sed etiam familiari cohortatione, & musico concentu excitantur ad Cœlestia contemplanda.

3. A Resurrectione vicissim Dominica vsquè ad Kalendas Novembris; post officium vespertinũ in Ecclesia à nostris decantatum, et auditum sermones in suburbanum quẽpiam locum, vel (si per calores æstiuos non liceat) in templum aliquod ad has rerũ divinarũ tractationes intra vrbẽ convenire solent.

4. Singulis prætereà diebus Dominicis, nisi nostro sit in templo concionandum, manè lectis Litanijs, et sermone opportuno, de documentis præsertim Evangelicis habito, declarantur ex exteris,

qui

qui *qui septem primarias vrbis Ecclesias, ac tres domos* infirmorum publicas hospitales infra hebdomadam aliquandò visitent.

5. Harum omnium cura rerum Præfectum attingit Oratorij, è nostris constitutum Sacerdotibus, vel adiutorem; vt alteruter his ritibus præsit, salutisquè confluentium consulat externorum, quibus etiam præsenti ope pietatis officia, in valetudinarijs erga ægrotos festis diebus proponat exercenda. Ex exteris item fratribus idoneos ad certa Oratorij munia deligat, & in primis Rectorem; caueat què nè vlla ex parte constitutioni derogetur, quã Congregatio his verbis expressam voluit.

6. Præfectus Oratorij nos-

tri nullo modo permittat exteris officialibus in eo constitutis, vt in aliquid se rerum, aut negotiorum ingerant ad ipsum locum, vel institutum quoquo modo pertinentium, quod ipse non eis præscripserit; nullum enim huiusmodi ius, aut potestatem habere possunt. Ne quid præterea innouetur, ibi hactenùs obseruatum, de rebus præsertim grauibus ad Oratorium spectantibus quibuscumque Præpositum Cõgregationis nostræ consulat, penès quem rerum Oratorij, & Congregationis eadem est gubernatio.

7. Hæc satis, vt appareat, quà via sint externi frequentiores in Oratorio ad contemplationem, & amorem diuinorum promouẽdi. Nostris autem eiusmodi instituto

ma-

magis deditis, id etiam maximè adhibendum, quod à S. Philippo Patres edocti ad hunc modum constituerunt.

8. *Horas suas* quilibet habeat meditationibus præstitutas, in quibus maiores quotidie progressus faciat, Deũ, Cœlestiaque amando, & appetendo; quod superiores pro sua charitate, ac prudentia sæpius vnumquemque admonere, & qui huiusmodi studiorum fructus constent animaduertere debebunt. Habent igitur, quæ orationi, & meditationi seponant, *stata tempora*, & præter hortatorem Præpositum, quem audiant, etiam Sacerdotem Sacris familiæ nostræ confessionibus audiendis Præfectum, qui pro sua quemque prudentia ad hæc diuina studia vel segnio-

rem incitare solet, vel nimis incitatos, cum fuerit consentaneum, moderari.

9. Cæterum ob alias plurimas occupationes sibi, proximis que salutares, aliud nullũ manè, vel die orandi tempus, ac spatium sibi præfinitum capiunt, & consignatur, quàm quod arbitratu quisque suo eiusmodi meditationibus, & sacris precibus piè, sanctèque dederit. Ad vesperum autem, sicuti dictum est, in Oratorium publicum, externis etiam quibusque viris patẽs, & expositum ad Orationem, vndè nomen accepit, seduli conuenire debent.

10. Sed de omni orationis, & flagellorum in Oratorio ritu, & consuetudine, de què pijs externorũ officijs, infrà post alias constitutiones, in hu-

huius capitis appendice agẽdum eſt.

De Eccleſia, & Diuinis Officijs. Cap. 2.

1.
ógregationis noſtræ Sacerdotes, vt potè diuinorũ administri, in Eccleſia feſtis præſertim diebus, frequentes adſunt. Alij confluentibus diuina Myſteria præbent: alij ad ſacras confeſsiones audiendas intenti, à prima luce ad horam vſque prandij è ſubſellijs ſuis, non niſi neceſsitate impulſi, recedunt.

2. *Sacrum omnes quotidiè peragunt, & cæteri inſerviunt,* potiſsimùm Clerici, qui, cum res ipſa ſacra ſolemniori ritu,

& musico concentu celebranda est, benè manè descendentes in Sacrarium, Sacerdotes pia diligentia sacris vestibus ornant, & solemni Sacrificio præsentes, ac diuersa munera obeuntes ab ipsa Sacrorum custodia, aut Ecclesia, dum datur diuinis opera, *nunquam recedunt*. De rebus autem ad Ecclesiam spectantibus hæc sunt nostris proposita decreta.

3. In Ecclesia nostra nullæ erunt statuæ vita functorum, siuè ex marmore, siuè ære, siuè gypso, aut alia materia.

4. *Diebus festis* semper solemni apparatu, tan Missa, quam vesperæ celebrabuntur. Erunt etiam vesperæ solemnes in vigilijs Corporis Christi, Natiuitatis B. Mariæ Virginis, & Consecrationis

Ec-

Ecclesiæ nostræ ad x. Kalendas Junij, cuius octauæ redditur officium, & infrà eam gratissima nobis recurrit memoria dormitionis S. Philippi Patris nostri, ad vij scilicèt Kalen. Junias. Præterea infra octauam Corporis Christi vesperas quotidiè decantamus.

5. Singulis similiter annis IV Kalendas Februarij dies festus Sanctis Papiæ, & Mauro mártyribus solemni apparatu celebratur, & manè eius diei festi res Sacra Diacono, & Subdiacono ministris peragitur. Vesperæ in Vigilia, & ipso die festo musico concentu decantantur. Porrò in vigilia etiam matutinæ laudes ante cœnam coràm Sacris eorum Reliquijs à Sacerdotibus, & clericis nostris vnà re-

recitantur, vt debitus honor Patronis Ecclesiæ, & Congregationis exhibeatur.

6. In translatione verò, quæ contingit iij Idus Febr. idem seruatur: Missa tamen, & vesperæ non decantantur.

7. Dies etiam festus S. Gregorij Papæ Congregationis, & Ecclesiæ nostræ Patroni, iv. Idus Martij est nobis, tam in primis vesperis, quam in Missa admodum solemnis.

7. Alios item Sanctos, quorum sacris Reliquijs, vèl insignioribus aucti sumus, Ecclesiasticis officijs singulariter veneramur.

9. Nam iv. nonas Maij Nereum, Achilleum, & Domitillam Martyres, duplici.

10. vij. Nonas Iulij Patermuthium, Copretem, & Alexandrum Martyres, quibus dica-

catum est Altare, semidupli-
ci.

11. vj. Kalend. Augusti Pantaleonem Martyrem, semiduplici.

12. xj. Kalend. Novemb. Vrsulam, & socias Virgines, & Martyres, semid.

13. xjx. Kalend. Ian. Spiridionem Episc. & Confes. semid. Similiter prosequimur.

14. Quamuis verò nostri Ecclesiasticis officijs, vesperis dierum festorum exceptis. Ecclesiã non frequentent; cum tamen habetur aliqua singularis celebritas anniuersaria, vt die festo Purificationis B. Mariæ Virginis ad candelas, in capite ieiunij ad Cineres, Dominica Palmarum ad Olivas, consuetis maioris Hebdomadæ diebus ad Matu-

tutinas, Missam, aliasque solemnes eius temporis ceremonias. Die insuper festo Omnium Sanctorum ad vesperas, præter consuetas, etiam defunctorum. Item ad Matutinas, sicùt manè ad Missam. Nocte tandem Natiuitatis D. N. Jesu Christi ad Matutinas, & Missam in chorum Ecclesiæ conuenire solent.

15. Sed iam ab hisce ferijs veniamus ad funera.

Cum enim aliquis è nostra Congregatione è vita decesserit, singuli Sacerdotes tres Missas celebrabunt prò vita functo: qui verò Sacerdotes non fuerint, nouem coronas recitabunt. In loco verò, vbi defuncti corpus fuerit præsens, recitabitur officium defunctorum. Si manè fuerit, celebrabitur Missa solemnis; sin

ſin minùs ſequenti die Diacono, & Subdiacono miniſtris, ſex candelis accenſis in Altari, & quatuor facibus iuxta corpus. Abſoluto autem officio, duæ ex illis remaneant vſque ad ſepulturam. Quod ſi abſens obierit priuatìm recitabitur à Sacerdotibus nocturnum officium Defunctorum: Miſſa verò ſolemnis, vt ſupra. Singulis item annis infra octauam Omnium Sanctorum celebrabitur Miſſa ſolemnis pro defunctis noſtræ Congregationis.

16. Sinè conſenſu Præpoſiti, & Deputatorum res Sacra non celebrabitur ſolemni apparatu pro vita functis exteris, videlicet Diaco, no, & Subdiacono miniſtris- nec id ipſi facilè concedent- niſi mortuus Prælatus extiterit,

rit,aut eximiæ dignitatis, & honoris inter Laicos,aut certe valde benemeritus de noſtra Congregatione.

17. Nullum recipietur à Congregatione noſtra legatum de re ſacra perpetuò peragenda, niſi forte iuſtiſsima cauſa intercedat,& ex cõſenſu Patrum expleti decennij.

18. Quæ autem hoc in loco de ſacris confeſsionibus videntur ponenda,hæc habemus. Singulis diebus ferialibus aliquis ex Sacerdotibus ad hoc muneris delectis morari debet in Eccleſia ad Cõfeſsiones audiendas. Feria verò quarta,& ſexta manè vſquè ad horam prandij omnes, & feſtis pariter diebus omnes excubare.

19. *Nemo* tamen eorum

ad-

admittitur ad audiendas cõfessiones *sine Patrum consensu*, qui excegerint decennium in nostra Congregatione.

De salutari familiarum sermonum usu, tam in Ecclesia, quam in Oratorio,
Cap. 3.

1.
N Ecclesia nostra, die Sabbato ad vacandũ excepto, quatuor quotidie, nisi etiam dies festi sint, cum aliquis tantum vnus sermocinari solet è Sacerdotibus nostris, qui fuerint ad hoc oneris, muneris que delecti, ordinata succesione, verba ad vulgi præsertim captum accommodantes, & ad nullam prorsus pompam, vel vanum populi applausum decli-

declinantes, genere dicendi verè fructuoſo, audientium animos paſcunt: Sanctorum præſertim exemplis, mentes audientium plus exempla fidelium quàm docētium verba conuertunt. S. Greg. Pap. in Evang. hom. 38. S. Hyer. in Matth. c. 18. Quod per ſimplex præceptum teneri ab auditoribus non poteſt, per ſimilitudinem, exempla que teneatur ac probatis hiſtorijs ſermonem confirmantes.

2. Vitandæ enim ſunt eis quæſtiones difficiles, dogmatum tractatus, & quæcunque Scholas decent magis, quam Oratorium. Eſt autem eius conſuetudinis, qui providè negotium id curet, ſtato tempore ad Eccleſiam deſcendere, & inter alia, quæ paranda ſunt, horologium arenarium iuxta ſedem ſermoci-

cinantium ponere, & librum aliquem de ſalutaribus ſcriptum præceptis, aut de Sanctorum dictis, & factis, vbi octo, aut decem auditores viderit, lectitare.

3. Cùm verò quindecim, vel ad ſummum viginti, æræ campano hora conſueta ſignum dare; quo ille quidem audito, cui primò dicendum eſt, ad locũ feſtinat, & poſtquã legẽtẽ pauliſper audierit, ligneã ſedẽ ſex, vel octo circiter graduũ aſcenſu ſublimem cõſcendit, arenarium horologiũ iuxtà poſitum inuertit, quod ſemihoræ ſpatium præfiniat, & nullo vſus prœemio abargumento præſertim quod in libro lectum eſt, ſermonem orditur.

4. In medio eius ſermone ſurgit cuſtos ad ſignum eàdem grandiori campana ite-

iterum dandum; quo habito alter dicturus secundo loco huc properat,& tantisper expectat, dum primus finem dicendi fecerit. Eodem penitus modo secundo succedit tertius,& tertio quartus. Nec horum cuiquam amplius hora dimidia datur; nec horologio solum, sed tintinnabulo,cum opus est, ad finiendũ admonentur.

5. Sermonibus absolutis sacro concentu] musico canitur hymnus, quo expleto,is, qui dixit vltimus, ad orationem Dominicam, & Angelicam salutationem tèr secretò recitandam inuitat, & contio dimittitur.

6. At Dominicis, cœterisque diebus festis eorum vnus, quibus ad dicendum sunt eiusmodi dies consignati,

ti', in Ecclesia post vesperti-
num officium decantantum,
sermonem habet, *cui semiho-
ram aliquantulum prӕterire*,
(non tamen certas iam enar-
ratas dicendi leges) liberum
esse debet.

7. *Eisdem diebus* à kal.
Nouemb. vsque ad celeberri-
mum Christi Domini Resur-
rectionis diem, *sicut etiam Do-
minicis manè* toto anno ab ali-
quo ex nostris sermo in Ora-
torio habendus est: sed hac de
re alias. Nunc satis est referre
nostras Constitutiones hùc
pertinentes.

8. Ad sermonem haben-
dum in Oratorio nullus ad-
mittetur ex nostris absque
consensu Patrum, qui decen-
nium expleuerint in Congre-
gatione.

9. *E*x exteris verò nullus
inui-

inuitandus ad contionem ha. bendam in Oratorio, vel Ec. clesia, nisi ex Præpositi , & quatuor Deputatorum con. sensu.

De *statu Congregationis Oratorij perpetuo*. Cap. 4.

1. NVnc statum, & formam Congregationis nostræ pœnitùs immutabilem in promptu ponimus duobus decretis expressam. Horum primum his verbis sancitum est.

2. Cum nostra Congregatio *solo charitatis mutuæ nexu* charitas vinculum perfectionis. Ad Colos. 3. neque vllis astricta votorum, iuramenti, aut promissionis, huius-

huiſmodi vinculis olim per S. Patrem Philippum Nerium fuerit diuina inſpiratione inſtituta, atquè hæc fuerit eius, & omnium Congregationis Patrum mens ſemper vnanimis, ac ſit, vt ita perſeueret. In funiculis Adam, in vinculis charitati Oſeæ. 11. decretum eſt, ſi quando aliqui ex noſtris putauerit ab hoc ſtatu recedendum, & alligare Patres, fratres què vllis votorum iurisjurandi, aut promiſsionis vinculis, etiam ſi iſti maiorem partem conficiant, vt ſit ipſis quidem liberum, quam velint, ingredi Religionem: ſed altera pars, quamuis numerò longè impar habeat omnia bona Congregationis quocunque loco poſita, quandiù perſeuerauit in hoc ſtatu; nec alteri quic-

quam dare , vel acquiſitum, vel acquirendum teneatur. Sic enim conſeruabitur in Eccleſia Dei circundata varietate.

3. Hactenùs decreti verba; vt indè etiam appareat Parentem optimum in Christo noſtrum adduci non potuiſſe, vt ſuos alia via filios duceret, qui pro Christiana charitate Religioſos homines, tan religioſe coluit,& pro ſingulari prudentia Sanctiſsima tot ordinum inſtituta votorum vinculis religare ſe volentibus eo tempore ad omnem Christianæ diſciplinæ preſtantiam ſatis eſſe nouit,

4. Alterum decretum eſt. Nequis prætextu ampliandæ Congregationis,eam diſipet, atque vt confuſio vitetur,quã multitudo parere ſolet , arctiùs

tiùsque inter se, qui sunt è Congregatione, amoris vinculo colligentur, quem quotidiana consuetudo cōciliat, ac mores cuiuslibet ipsorum ex hoc cognosci possint, & notorum vultus cunctis reuereantur, statutum est, nè Congregatio alibi vllum locum recipiat, neque alterius Congregationis regendæ suscipiat onus. Si quæ verò aliorú locorum collegia, & Congregationes nostra instituta obtinuerint, & seruare voluerint, non sint illa quidem nostræ annexa, neque Clerici eorum sint è Congregatione Oratorij Romani quemadmodum esse debet instituti, vt vnaquæque domus, aut familia nostræ formam imitata separatim ab alijs se per se regat, & moderetur.

De Præpositi, & quatuor Presbyterorum Deputatorum electione, & munere.

Cap. 5.

1.
D Congregationis, rerũque ad ipsam spectantium gubernationem, & curam Præpositus primùm eligitur, quem etiam *Patrem* appellamus. Deinde quatuor Presbyteri deputantur De quorum omnium electione, & munere, sic decernit Congregatio.

2. Nullus Præpositus eligetur, qui in nostra Congregatione quindecim annos non permanserit; quo temporis spatio Deputati, vel Ministri sit functus officio, & qui ætatis suæ annum quadragesimum

mum ſaltem non attigerit.

3. *Electio Præpoſiti* pertinebit ad omnes Sacerdotes Congregationis, qui exacto decennio fuerint admiſsi ad ius ſuffragij ferendi. Laici verò certo ſciant ſe nihil ad electionem Præpoſiti, Deputatorũ, Præfectorumquè iuris habere, munia aſsignata ex præſcripto dumtaxat obituri.

4. Tam Præpoſitus, quàm Deputati, & cœteri officiales eligi poſſunt etiam abſentes.

5. Præ eſſe debet in electione, abſentiàquè Præpoſiti, quaſi Superior, qui primum è Sacerdotibus noſtris tenet poſt Præpoſitum in Congregatione locum.

6. Fiet autem Præpoſiti electio hoc modò. Qui erit à ſecretis ſingulis electoribus ſchedulas dabit, in quibus

ſcriptũ, vel typis impreſſum ſit nomen eligendorum, vt illas in vas conjiciant, videntibus duobus ad id muneris deputandis. Eductus autem ijſdem duobus cernentibus à Secretario clara voce legetur; & electus is erit Præpoſitus, in cuius electionem conuenerint Electores medietate plures. Hunc ſanè eligendi, donec conſentiant, decies repetere poſſunt. Poſt decimum verò ſcrutinium, ſi nec dum in vnum pars maior mediâ conſpirauerit, compromiſſum ſtat, vt ſcilicet quinque ſolùm ex electoribus Præpoſitum e duobus tantum modo deligant, in quos plura ſuffragia ex quacunque diſquiſitione hactenùs collecta concurrerint.

7. Quod exemplo declaratur:

tur: si enim duo, vel plures octauum sibi numerum in suffragijs obtinuerint, vel vnus, aut plures octauum, alij verò septimum, tunc cœteris omnibus reiectis, horum tantùm delectus, Electoribus habendus est. Ipsi autem Electores quinque compromissarij, quibus scilicèt datum est arbitrium eligendi Præpositum, in ipsa tùnc simùl Congregatione ita sunt deputandi, vt singuli ad eam electionis potestatem plures suffragantes habeant (non enim plura medietate suffragia in ipsis eligendis requiruntur) & ex illis constituantur, qui non fuerint inter primos eligendos numerati. His enim duobus eo tempore nulla ad huiusmodi electionem relinquitur facultas; sed actiuà simul, & passiuà, vt di-

citur, voce priuantur.

8. Si quando tandem schedulis eductis compromissarij pares extiterint, electus habeatur, qui debito in Congregatione sibi loco alijs pariter concurrentibus præstat.

9. *Tres annos* duret Præpositi munus, *& confirmari possit* tertio quoque anno, Cõgregationis arbitrio. Ad eandem mensam vnà cùm cœteris accedet, & assidebit, nisi impediat inualetudo.

10. Nihil singulare habeat in Ecclesia, mensa, cubiculo, domi, foris vè præter locum primarium, & laicum ex nostris à Deputatis assignandum, qui omnem eius in obsequiuum conferat operam.

11. Circà rem familiarem, & bona Congregationis administratione vtatur accurata,

rata , præſtet què noſtris ad victum,& veſtitum neceſſaria. At verò pauperibus , aut alijs, qui non ſunt ex noſtra Congregatione , quolibet menſe nummi aurei ſummam poterit elargiri.

12. In maiori quidem ſumma , quotieſcunquè eiuſmodi largitionum ſe dederit occaſio , quatuor Deputatorum requiret cõſenſum. Cum verò decem nummos aureos excedere contingerit , totius Congregationis.

13. Idem in alijs cuiuslibet completi operis , aut negotij ſeruet impenſis extraordinarijs,& in victum,aut quotidianũ familiæ noſtræ vſum nihil attinentibus.

14. Totius Congregationis gubernandæ , omniumquè curandorum,quæ ad eam

 ſpe-

ſpectant, prima poteſtas ſit penes Præpoſitum ſurgere minoris eſt. *S.* Greg. Pap. Homil. 30. in Euang. ad ipſum enim ſolum pertinebit Congregationem, cum opus fuerit, conuocare, tractanda proponere, ritè conſtituta perficienda curare; *exigere quoquè rationem actorum*, vel agendorum à ſingulis noſtrorum, quibus eſt aliquod munus, vel onus quomodolibet vbiquè locorum mandatum, & videre, vt ſingula rectè expediantur.

15. *Conuocabit* ad hoc Congregationem quatuor Deputatorum ſaltem qualibet hebdomada, ſine quorum conſenſu nihil aget, quod ſpectet ad vniuerſalem gubernationem domus, & eligendos, aut amouendos officiales.

16. A præpoſito enim , & quatuor Deputatis cœteri officiales, & Miniſtri triennium duraturi eligentur , excepto Confeſſario ad quem eligendum *plures ex Electoribus* cōuenire debent in ipſa Cōgregatione proximè poſt Præpoſitum , & Deputatos electos: horum enim nullus ei muneri præficiendus eſt.

17. Domeſticis autem officijs Præfecti, quos officiales dicimus, ſuis nominibus ſatis noti, ſunt qui ſequuntur.

18. *Sacerdos à Confeſsionibus.*

19. *Corrector ex ſenioribus*, qui ſecretò corripiat errātes.

20. *Miniſter*, qui rebus domeſticis adminiſtrandis *Præpoſiti* ſententia conſulta , & explorata det operam.

21. *Præfectus Sacrarij*,

cuius paternæ curæ Sacrarij ministerio assignati committuntur; sicut Ministro cœteri laici omnes.

22. *Custos Sacrarij.*
23. *Præfectus Oratorij*, *&* Adjutor.
24. *Præfectus sermocinātium* in Ecclesia.
25. *Præfectus Cæremoniarū.*
26. *Præfectus Musicæ.*
27. *Receptores hospitum* duo.
28. *Monitor precum*, quas debemus commendatis in mensa vesperi.
29. *Tyronum Præfectus.*
30. *Custos depositæ pecuniæ.*
31. *Negociorum domesticorum* Procurator, & Adjutores.
32. *Bibliothecarius*, *&* *Adjutor*, qui non permittant è communi Bibliotheca libros extrahi.
33. *Minister infirmorum*, & Adjutores,

Præ-

34. *Præfectus ædificiorum*, & Adjutor.

35. *Præfecti corrigendis* legẽtium erroribus in mensa duo.

36. *Aromatariæ Præfectus*, & Aromatarius.

37. *Pecuniarum Exactor*, & Dispensator.

38. *Custos supellectilium.*

39. *Cellæ Penariæ Custos.*

40. *Custos Triclinij.*

41. *Ianitores.*

42. *Cellae vinariae Custos.*

43. Hos præsertin Congregatio singulos huiusmodi constitutione voluit admonitos.

44. Nemo munus à Cõgregatione, seu *Præposito*, & Deputatis demandatum recusset, sed omni animi demissione suscipiet. Quod si aliqua ex causa sibi recusandum iudicabit,

bit, poſtquam ea, quæ ſenſerit, debita modeſtia ſemèl, aut iterùm expoſuerit, nec *Præ*propoſitus, & Deputati approbauerint, iniunctum munus ſine vlla ampliùs excuſatione accipiet.

45. De Deputatis autem cum *P*ræpoſito eodem tempore eligendis, hæc habentur.

46. *Poſt electionem Præ*poſiti ſtatim eligentur ei quatuor ex Presbyteris, qui decennium tranſegerint in Congregatione, *ex quo ſunt admiſsi ad primam probationem, & ius habeant eligendi à tota Congregatione,* de quorum conſenſu, vt dictum eſt, cuncta à Præpoſito agentur, quæ ad vniuerſalem Congregationis gubernationem pertinere ipſe iudicauerit.

47, Ab eiſdem ergo Presby-

byteris omnibus exacti decennij eodem modo, quo supra, vſque ad tertium ſcrutinium eligentur quatuor Deputati, ſinguli ſeparatim in eadem Congregatione. Poſt tertium verò ſcrutinium, nullo facto compromiſſo, duo eligantur, in quos plura fuerint ſuffragia in illa trina diſquiſitione collata. Si verò plures pariter concurrant eligendi, duo tantùm, cœteris reiectis, ad electionem peruenire poſſunt, illi ſcilicèt, qui alijs de more præire debeant in congregatione.

48. Exemplum proponimus: ſi ſcrutinio ter peracto, in octauum alter ſuffragiorũ numerum peruenerit; alter verò in ſepitimum, hos dicimus duos, cœteris omni ſuffragio priuatis, ad Deputati munus

ſcrutiniũ prouchendos. Quod ſi plures ſeptimum illum numerum obtineant, ille ex eis ſcrutinio ſimiliter eligendus erit, excluſis alijs qui debeant eis in congregatione antecedere. Si rurſus paria duorum fuerint eligendorum ſuffragia, is ſimiliter habeatur Deputatus, qui ex Inſtituto alterum inter noſtros ſit ſolitus anteire.

49. Vnus è quatuor Deputatis trienij præteriti (tres enim annos durat cuiuſque munus) aut etiam ſi placebit, duo confirmentur in tres alios annos, qui poſt illos confirmari ampliùs non poſsint.

5. Ex Deputatis itèm eligetur aliquis à ſecretis ex ipſorum cõſenſu Deputatorum, qui ſingula decreta à congregatione vniuerſali, vel à Præpo-

posito, & quatuor Deputatis in libro ad hæc conficiendo notabit, & litteras, ad quos continget, scribet.

51. Litteræ autem omnes, quæ negotia continent, in alio libro sunt scribendæ.

52. *Deputatorum erit* præterea, cum Præpositus decesserit, *vel finierit eius munus*, seniorem prædictum monere, qui eius vice interim fungitur, vt conuocet ad electionẽ Præpositi cõuocandos. Quod si ille negligat, ipsi conuocabunt.

53. Si, nemine dissentiente, ipsis videbitur cessatio muneris concedenda, vel indicenda Præposito ob iustam causam, quatuor è Sacerdotibus ex acti decennij advocabijntur. Quod si his videbitur, duem convocent Congregatio-

tionem, à qua deponatur, & eligatur novus Præpositus, sicut iam suprà dictum est: eo modo tamèn servato in Præposito deponendo, qui in ejiciendis tenendus est.

54. *Singulis annis* mense Iannuario aliquis ex Deputatis cum altero non Deputato rationem omninm expensarum, quæ toto anno fiunt, singilatim inibi, eam què initam in publica Congregatione referet, vt appareant omnibus, quæ superiori anno factæ sunt expensæ, pateat què singulis contractum, ne sit æs alienum. & quota sit summa rei familiaris, & bonorum omnium nostræ Congregationis.

§

De

De admittendis in Congregationem, & eijciendis ex ea. Caput. 6.

1.
Ostræ Cõgregationis Patres Beati Philippi Inſtitutoris optimi morem ſequuti, non niſi homines probatæ vitæ, maximè idoneos, & quaſi ad Inſtitutum natos recipi volunt ad ſuorum numerum aggregandos, etiam ad hunc modum factis decretis.

2. Minores duo de viginti annis, ac maiores quadraginta quinque ad primam probationem non recipiantur: nec ij, quos Canones ab ordinibus arcent, niſi in ordine

ne laicorum sint omninò per mansuri: Non infirmæ valetudinis: non ij, qui ingressi sunt aliquam Religionem; nõ nisi bonæ apud omnes famæ, qui Oratorij nostri frequentes fuerint auditores, & orationibus interfuerint, & sæpiùs alicui ex nostris *S*acerdotibus soliti fuerint confiteri, & experimentum ceperint instituti nostri. In his tamen omnibus, si ita videatur *P*atribus, qui decennium expleuerint in congregatione, poterit dispensari.

3. Duo ex nostris *P*resbyteris à Congregatione eligentur, qui diligentem adhibeant curam circà eos, qui admittendi sunt in Congregationem; vel vt antè quàm admittantur, eorum vita, & mores omni studio explorentur.

Ea

Ea propter crebra cum illis inibunt colloquia, vnà cum ipsis versabuntur: nec his contenti, ab illis etiam certiores reddantur, qui eiusdem erunt patriæ, & quibuscum anteacto tempore, quàm recipiantur, fuerint versati. Referre autem debent duo electi ad Congregationem iterùm convocandam quæcunque de illis habuerint, si quo modo scire insersint, antè quàm secretò suffragia ferantur.

4 Præter duos Patres, quos eligendos ad id muneris diximus, alij etiàm Patres diligēti curà exquirent, quæ hactenùs præfati sumus; & nunc animo veniant permanendi semper vsquè ad vitæ obitum in Congregatione, non alio prætextu, quàm vt Deo seruiant, & obseruent nostræ Congrega-

gationis instituta, seu Consti-
tutiones, quas propterea, antè
quàm recipiantur, legendas
Patres offerent, quò rem totã
maturiori consilio delibe-
rent.

5. Quo modo autem opor-
teat admittendos expeditas
habere res suas familiares, &
domesticas, habetur cap. 8.
Antequàm enim per secreta
suffragia admittantur, debent
esse expediti ad viuendum
nobiscum, & habitandum, nè
sic admissi extrà Congrega-
tionem degant præter tempus
dierum aliquot, vt ad summũ
quindecim.

6. Admissi ad primam
probationem, non continuò
tyronibus aggregabuntur, sed
mensen, veluti hospites, in
nostris ædibus morabuntur, vt
interim omnia nostra cognos-

cant,

cant,ac maturiùs deliberent & è contrà ipſorum periculum fiat ; ſi prompti ſint in omnibus parère,vel in humillimis,ac duriſsimis: vide vitam.S.Patris,lib.1.c.19.n.15. Si exercitationibus ſanctarum meditationum, & Sacramentorum ſint à ſe ipſi deuoti non contentioſi, non pertinaces, non ſuperbi vlla omninò in re adverſus maiores, aut minores.

7. Si bonum ſui ſpeciem dederint,poſt menſem eorum nomina in libro ad id deſtinato notabũtur,& indè annus primæ probationis incipiet, per quod anni ſpatium, ſi fuerint in vitæ laudibilis ratione verſati, in ſecunda probatione biennium conſiſtit, alioquin dimittentur à præpoſito, & Deputatis,quorum eſt munus

ad

ad primam,& secundam probationem admittere.

8. Exacto autem triennio, si laudem simili modo probatæ vitæ habuerint, in conuictu,vt esse posſint eCongregatione nominatìm decernendum est.Aggregabuntur ergò per secreta suffragia; poteruntquè deinceps ad omnia ministeria,excepto Præpositi, & Deputati munere,eligi.

9. Ius autem ipsi alios eligendi post decennium solùm habebunt,nisi de consensu Deputatorum Præpositus hoc ius ex causa statuerit diffirendum.

10. Quod si quis eorum, alia nulla intercedente causa, nisi obliuionis,aut modestiæ, ad tempus non petierit,quod àCōgregatione fuisset accepturus,cum in nostrorum Catalo-

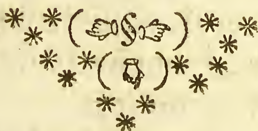
logum admiſſus referetur, ab eo tempore cenſeatur aggregatus, quo expletum fuerit conſuetum triennium, vel decennium.

11. Admittere ad Congregationem, & ad omnia suprà dicta pertinebit ad Sacerdotes expleti decennij; & ſtabitur maiori parti ſuffragiorum: Ad primam tamen, & ſecundã probationem, vt dictum eſt, ad Præpoſitum, & Diputatos.

12. Nemo poſsit expelli è Congregatione, niſi primò in vnum locum Congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decennium exegerint in Congregatione numerandum à die, quà ſunt admiſsi ad primam probationem, & ſinguli ſuum ſuffragium dederint, & quod duæ è tribus partibus ſtatuerint, id fiat. Quod ſi in

tres partes non poterit fieri Presbyterorum æqua distributio, tunc seruabitur ratio, quæ est octo ad tredecim, aut quatuordecim, ità vt octo, exempli gratia, conficiant duas partes; siuè tredecim sint Presbyteri, siuè quatuordecim.

13. Nemo posit expelli è Cōgregatione nisi propter iteratā, grauemque pertinaciā, vel graue delictum; Sed qualia sint singula huiusmodi; stabitur iudicio duarum partium è tribus numerandarum, vt supra.

De

De Tyronum institutione. Cap. 7.

1.
Dmissi ad primam probationem, siuè Clerici, siue Sacerdotes, donec fuerint expleto triennio nostris adscripti, eius curæ commendantur, qui id muneris in Cōgregatione sustinet. Is ad fructum animorum omnia referens, præter virtutum singulare studium, quarum maxime compotes esse nostros oportet, curet alia quædam proponere, quæ sunt hactenùs obseruata. Vt videlicet.

2. Sacro quotidie inseruiat.

3. A studijs litterarum Su-

perioris arbitrio abſtineant: hæc enim moderanda primū, vt Diuina Sapientià imbuti, diſcāt amare neſcir . Admēſā neſciri,& pro nihilo reputari. Thom. à Kempis opuſc. 5. Alpahb.Monach.lect.1.

4. Ad menſam,Signo dato, ſine vlla mora conueniant, ibique ex præſcripto Miniſtratoris , vel Lectoris officio fungantur.

5. Singuli miniſtrent,vel legant ſigulis diebus,aut hebdomadis,tàm prima,quan ſecunda prandij , vel cœnæ hora:qui verò ex eis Sacerdotes fuerint , ad primam non niſi mane miniſtrare ſolent.

6. Lectionem ſimiliter in Eccleſia,vt cuique ſua fuerit conſtituta hebdomada , ſermonibus præmittāt;interſint, dum habentur , atque etiàm

curent

curent ne quid omittatur eo tempore, quod esse solet instituti. Eam verò ministrandi, & elegendi consuetudinem iam aggregati ad deccenniũ vsque retineant, vel circiter, Superioris arbitrio, Præpositi scilicet, & Deputatorum.

7. Vbi finem sermones habuerint, quorum quotidie duos vel saltem vnum audierint, vt etiàm valetudini quadam ex parte inseruiant, in aliquam ambulationem veniãt.

8. Vesperi ad Orationem in Oratorium se conferant.

9. A prandio, & cœna animi recreandi gratia, per horæ spatium eorum quisque in vnum cum alijs locum adveniat, & omni mitigata severitate, vultu hilariori, medeste tamen sic se gerat, ne alium vel joco tangat.

10. Siquis eorum per ianitorem accersatur ab aliquo, statim ad portam domus descendat, se paucis expediat, & neminem externorum in cubiculum suum, vel omninò in ædes nostras inscio superiore, admittat.

11. Nec domo, nec soli, nisi facultate ab eodem data, aliquando exeant.

12. Nulla externorum negotia, vel quæcunque in Cõgregatione degentibus, siue cõsuetudine decreto aliquo sunt denegata, sine Præpositi etiam licentia administrent, aut conficiant.

13. Ab administratione Sacrorum, ipso que Sacrario festis diebus, vix necessitate cogente, recedant.

14. Altare, cuius quisque curam suscepit, vt tempori

congruit,ex vicissitudine Ecclesiastici misterij ornet.

15. Ter in hebdomada assignato Confessario peccata sua confiteantur, & qui non fuerint Sacerdotes, eius arbitrio Eucharistiam accipiant.

16. Curent, si quid errauerint, vt sponte se correctioni subijciant.

17. De Congregatione autem, ad quam convenientes in aliqua se culpa esse demõstrant, exata e huiusmodi nostrorum constitutio.

18. Congregatio culparum Tyronum, id est, eorum, qui non dùm triennium in nostra Congregatione exegerint, siuè Sacerdotes sint, siuè Clerici, singulis fiet hebdomadis, vt scilicet ad omnium communem veniant, & eà hebdomada, in qua non habetur cõ-

 mu-

munis, priuatim apud illum, cuius curæ ſunt commendati, ad ſuas culpas coarguendas, congregentur.

19. Adhibere etiam, loco accuſationis iam dictæ, aliquandò ſolent probatæ cuiuſque auctoris lectionem, ex qua ſaluberrimis viciſsim documentis per communicationem, & divinorum collationem imbui poſsint.

De præcipuis noſtrorum obſeruationibus. cap. 8.

1. AD excolendos diviniori diſciplina ſuorũ animos, & ad Chriſtianam, veramque pietatem magis conformandos, hæc præſertim interpoſita decreta ſeruat Congregatio.

1. Ter in hebdomada sua peccata Sacerdoti ad hoc delecto quilibet confiteatur (nisi aliqua interdùm de causa permittatur ab ipso quispiam aliter facere.) Hanc tamen consuetudinem à S. Phillipo Patres instituti perutilem ad salutem æternam volunt, & prædicant. Ad Eucharistiam similitèr sumendam se paret, sumat que si videatur eidem, cui confessus fuerit.

2. *Congregatio* (vt dicimus) culparum decimoquinto quoque die perpetuò fiat, in quà non modo Sacerdotes intererunt, sed Clerici, laici que omnes nostræ Congregationis: & à novissimis ad primos quisque commissam à se aliquam in consuetudine familiari culpam, etiam, leuem, flexis genibus accusat; & quo-

1. Ter in hebdomada sua peccata Sacerdoti ad hoc delecto quilibet confiteatur (nisi aliqua interdùm de causa permittatur ab ipso quispiam aliter facere.) Hanc tamen consuetudinem à S. Phillipo Patres instituti perutilem ad salutem æternam volunt, & prædicant. Ad Eucharistiam similitèr sumendam se paret, sumat que si videatur eidem, cui confessus fuerit.

2. *Congregatio*(vt dicimus) culparum decimoquinto quoque die perpetuò fiat, in quà non modo Sacerdotes intererunt, sed Clerici, laici que omnes nostræ Congregationis:& à novissimis ad primos quisque commissam à se aliquam in consuetudine familiari culpam, etiam, leuem, flexis genibus accusat;& quoquo

quo modo alicuius animum offenderit, petit ab illo veniam.

4. In hac tamen accusatione publica nulla earum rerum mentio est, quarum secreta apud Sacerdotem debet esse confessio.

5. Nemo ex Sacerdotibus alios corrigat, qui decennium Sacerdotij non expleuerit in Congregatione.

6. Statuto igitur die congregatis omnibus, inuocato primùm, vt moris est, à Præposito in sacris precibus Spiritu Santo, ille è Sacerdotibus, cuius est ex ordine alios corrigere (solent enim in huiusmodi munere sibi inuicèm succedere) in sella ad Præpositi dexteram locata vocatus assidet, & per breui sermone ad inflammandum in Deum ani-

animos vtiliter præmisso, fungitur in spiritu lenitatis officio Correctoris: ac dùm Clericos corrigit, & Sacerdotes caput detegit, quod in laicis corrigendis non solet.

7. Præpositum insupèr corrigendum detecto capite stans admonet.

8. Laici, & Clerici, vbi suas culpas accusauerint, correcti, & à Præposito de aliqua vitiosa consuetudine emendanda, vel laudabili retinenda quàm breuissimè etiam admoniti, etiam discedunt. Singuli deindè Sacerdotes, qui adhuc infra triennium approbationem expectant, se se culpant: his pariter abeuntibus, remanent, cæteri Sacerdotes, quorum accusatione ex pleta, & correctione adhibita,

Præpositus Deo gratias agit precibus consuetis.

9. *Præscribetur* autem forma, vt dici solet, *pœnitentiarum*, quam in illis conscribendis, nullo modo transgredi liceat. In schedulis autem scriptæ eodem die, quo fuerint accusatæ culpæ, vesperi in triclinio sub cœnæ finem per manus è saculo singulis distribuantur.

10. Hac distributione facta, vt sorte obuenerit, ordinatim, & aperte legat coràm omnibus quisque suam.

11. Eligetur præterea, vt suprà diximus, aliquis ex Senioribus, qui Correctoris officio fungatur. Huius erit vnumquenque è nostra Congregatione, etiàm Deputatos, & Præpositum clàm corrigere: quod tamen munus omni

manſuetudine, & animi lenitate exequctur, ſe ipſum, vt ait Apoſtolus, conſiderans, nè & ipſe tentetur, ita vt ſe potiùs, & vita ſua corrigere videatur, vt hac ratione fratres ad meliorem fructum reducat.

12. *Quod domeſticæ* tandèm diſciplinæ ſtudium poſtulat ea hebdomada in qua nulla eſt communis accuſatio culparum, laici omnes noſtræ Congregationis, cuius miniſterio aſsignati, apud Miniſtrum conuenire debent, vt ab illo erudiantur, & ad tenendam ſalutis æternæ viam benignè inſtituantur.

13. Ad hæc, ne noſtri inflámentur auaritia, vel ambitione prolabantur, nè modeſtiam leniter abjiciant, vel temerè authoritatem teneant his quæ ſequuntur conſtitutionibus,

aliqua ex parte cautum est.

14. *Quo Deo*, diuinis que rebus expeditissimè, quicunque admittuntur in Congregationem, se tradere possint, id maximè videbunt in primis, nè quid litigiosum sit vllo modo in rebus familiaribus, quas habent; sciant que cuiuslibet anni redditus expendendos in bonos, quo ipsi iudicauerint, vsus; nequè quicquam cumulandum; ne quis scilicèt è nostra Congregatione vllam curam ponat in diuitijs parandis. Beatus vir, qui post aurum non abijt. Eccles. c. 31.: Chi vuol la robba, non haura mai spirito. vit. lib. 2. c. 15. n. 17. Imò verò ex censu pro suis cuique facultatibus in commune commodum Congregationis liberè conferendum est. Quod à nostris

adeò

adeò seruatum est hactenùs, vt si quis ob inopiam id non præstiterit, vel præstare intermiserit, statim atque de suo abundantior quoquo modo factus est, peccuniam pro rata portione dare, ac soluere non destiterit. Ità eis conueniens, ac consentaneum semper visum est stipendijs proprijs militare, & à rebus etiã Congregationis tanquam ab alienis abstinere, quibus ipsa debet in primis non habentes vnde viuant sustentare suos.

15. Nec propterea peccuniam imperat congregatio, *dum exigit*, quod ab hilari datore ex instituto pro victu offertur, id que etiam pro vt cuiusque facultates ferunt.

16. Possunt etiam *P*ræpositus, & *D*eputati partem, vel totum assignatorum prouen-

tuum

tuum remittere, si eis videatur aliqua de causa id faciẽdum.

17. Omnia secularia negotia interdicuntur nostris, nisi aliquid iusta de causa mandetur expediendum à Præposito, & quatuor Deputatis.

18. Nulli ex nostris, quamuis fuerit requisitus, profiteri licebit sub aliqua congregatione, vel societate extra domum, vel aliquod onus suscipere sine consensu Congregationis.

19. Cum sint multi in Ecclesia Dei, qui audiendis Monialium confessionibus, aut dant operam, aut dare optimè possunt; propterea ne quis ab institutu Congregationis nostræ proposito possit abduci, statutum est, ne nostrorum aliquis se se obliget, aut dedat confessionibus audiendis,

dis,moribus reformandis,rebuſquè earum gerendis.Idem dicimus de Seminarijs, Collegijs, Societatibus, aut alijs vniuerſitatibus, rebus vè earũ quomodolibet tractandis.

20. NemoEpiſcopus,*Præ*ſul,aut aliqua, quæcunque ea ſit,dignitate ornatus recipiatur in ædes Congregationis, vt in ijs vnà cùm noſtris moraturus habitet , etiàm ſi id ſtat ad aliquod tempus.

21. Nulla Eccleſiaſtica beneficia petere , aut accipere vnquàm omninò poſsint:habita olim,ſi reſidentiam perſonalem non requirant, poterunt retinere.

22. Dignitates vllas nemo poſsit accipere,niſi Pontifex iubeat.

23. Nec licebit abſquePræpoſiti,& quatuor Deputatorum

rum conſenſu frequētare curias, nequè officia, vel beneficia pro ſe, vel pro alijs expoſcere.

24. Nulli ſit proprius famulus: ſi qua aliquē neceſsitas premet, deferet ad *P*ræpoſitum, qui vna cum quatuor Deputatis, quid eis opus ſit, curabit.

25. Nec ſinat quis pueros ingredi cubiculum ſuum, niſi ducantur ab alijs, qui teſtes interſint, reliquos admodùm parcè admittant, ſed vocati deorſùm ad illos ſe conferāt.

26. Non admittantur aliquis ad quoſcunque ordines Eccleſiaſticos abſque conſenſu Sacerdotum, qui decenniū exegerint in noſtra Congregatione. Eodem modo nec ad Sermones habendos, vel ad confeſsiones audiendas,

ſicut alibi dictum eſt.

27. Nemo librum imprimendum det abſque licentia Præpoſiti,& Deputatorum.

28. Nulla lex à Santiſsimo confirmanda proponatur,niſi priùs in eam conſenſerint Presbyteri exacti in Congregatione decennij.

29. *Quando lex aliqua* vniverſalis conſtituenda eſt, Sacerdotes omnes interſint,qui expleuerint triennium, *votum que conſultivum* habeant: deciſivum verò tantùm qui decennium compleuerint.

30. Cum aliquid gerendũ proponitur,anteà publica, & libera de ea re habeatur à Patribus conſultatio;deindè aliquot tranſactis diebus ſuffragia erunt ſecreta,niſi fortè rei neceſsitas, vtilitas, vel etiam aliquando modicitas, expediri

diri ſtatim poſt conſultationem de Congregationis ſententia per ſecreta ſuffragia, cogant.

31. Sed,ſicut dictum eſt,licet *S*acerdotes omnes admittãtur,qui exegerint triennium in Congregatione, votum què conſultivum habeant;deciſivum tamen ſolũmodo illi , qui decennium expleuerint.

De veſtitu,& conſuetudine familiari.Cap.9.

1. HAS præterea conſtitutiones,& obſervationes ad externam noſtrorum hominum modeſtiam exhibemus. Ipſi ad interiorem animi virtutem habendam adhibere non negligãt.

2 *Nemo* ex Fratribus noſtris,aut Patribus *ſericum* quicquam in ſuis veſtibus gerat,

præ-

præter breue, præſumque verticis operculum, conſuendo capiti, & velum interiori pileo inſuendum.

3. *Forma* item veſtium ſemper ſervabitur conueniens Clericis ſæcularibus.

4. Noſtri laici gerent veſtem demiſſam vſque ad genua; paulò verò inferiùs pallium.

5. Qui domeſticis impenſis veſtiuntur, quoties opus fuerit, Miniſtrum adeant, vel, ipſo abſente, Præpoſitum, eique proponant, quibus indigent: ipſi autem ad ſubeniendum expoſiti, quo charitatis affectu valent, eorum petitionibus ſatisfaciant.

6. In veſtitu, inceſſu, ſermone, actione, geſtuquè omni decorum ſeruent; nulla tamen appareat noſtrorum actio, vt

dici-

dicitur,ſingularis à vulgari,& communi bonorum, & ſimplicium virorum moribus diſcrepans.

7. Quamquàm verò noſtrorum eſt conſuetudo peculiaris, vt ſe inuicem honore prævenientes,& ſibi inuicem obſequentes,quiſque velit,ad demittendum animum, infimum inter alios tenere locum; ne tamen perturbetur, quaſi cuiuſdam antecefsionis, aut ætatum ordo, præſertim publice in ſedendo, & incedendo, alijsquè actibus huiuſmodi,ex Sacerdotibus precedēt illi qui priores fuerint Sacerdotes, ex quo admiſsi ſunt in Cōgregationē:ità tamē vt ſi quis ex Clericis exacti triennij promotus fuerit ad Sacerdotiū, tyronibus Sacerdotibus, illis videlicèt, qui

qui non dum triennium in Congregatione exegerint, præferatur. Laici autē semper Clericis postponentur.

8. *Post prandium*, & cœnam morabuntur omnes nostræ Congregationis homines in loco deputato per horæ vnius spatium, quo elapso omnes in suum cubiculum se se conferant.

9. In electione vocantium cubiculorum erit optio penes seniores Sacerdotes, nisi aliter visum fuerit Præposito, & Deputatis.

10. Domo non egrediatur quisquam ex nostris sine permissu Præpositi, nisi expleuerit dicennium in Congregatione: exacto enim triennio ad hoc vsque tempus illos, vèl maximè *S*acerdotio non dùm præditos, *P*ræpositus

per

per ſe, vel per alium peculiari quadam cura ad virtutum progreſſus iuuare ſolet.

11. Inuitatus ad prandium, vel ad cœnam extra domum nemo accedat abſque permiſſu *Præpoſiti*.

12. Nemo externorum ad prãdium, vel ad cœnam, inſcio *Superiore*, inuitetur; multò etiam minùs hoſpitio, niſi vno omnium conſenſu Præpoſiti, & Deputatorum.

13. *Ex* exteris aliquem nullus Patrum, aut Fratrum inuitet ad prædia quæcunque noſtræ Congregationis, nec recipiet, vt ſecum ibi moretur ſine conſenſu Præpoſiti Congregationis.

14. Nullus abeſſe vltra menſem à Congregatione permittatur à Præpoſito ſiue in patriam profectus ſit, ſiue

aliò,

alio, nisi, de consensu etiam Deputatorum.

15. Nullus è nostra Congregatione in Baptismate, aut alio Sacramento quemquam suscipiet.

16. His aptè, congruenterque ad denda sunt etiàm nō nulla, quæ diuturna consuetudine recepta, & probata studiose retinentur à nostris.

17. *Litanias* enim in Oratorio vesperi singulis hebdomadis singuli Sacerdotes recitant.

18. *In diuinæ* Sacrificio Missæ, non solùm singuli quotidiè Clerici, Laicique deseruiunt; sed Sacerdotes complures laude quidem digni sunt administri.

19. *Mensæ* præter laicos, & Clericos, qui perpetuò ministrant alterni; singuli

etiàm Sacerdotes veſperè ſingulis diebus miniſtratores ad ſunt.

20. *Neque* deſunt ex noſtris, qui ſe frequenter ad domos infirmorum hoſpitales conferant, vt opera ſua ægrotantes iuuent.

21. Domi verò cum quis noſtrorum ægrotauerit, omnes frequentes adſunt, ſubueniunt, conſolantur, inſeruiunt, confirmant quàm diligentiſsimè.

22. *Cum autem* morti proximus quis fuerit, ſigno dato, conveniunt omnes, tàm Sacerdotes, quàm cœteri, vt divinam morienti miſericordiam vnanimiter expoſcant.

23. *Si quando* alterum quis verbo offenderit, veſperi inter cænandum, re dubia iàm

iàm explicata, flexis in medio triclinio genibus, faciẽs se reum, veniam ab illo petit, quem offenderit. Is verò assurgens, idemque faciens, culpam in se saltem convertit, quod occasionem dederit; iniuriosus autem merita afficitur à Præpcsito pœna, aliquandò leui, aliquandò nullà.

24. *Pœnæ* autem, quæ culpis in Congregatione bis in mense accusatis imponi solent, sunt huius ferè generis: Trium priorum *S*acerdotũ, aut novissimorum pedes in mensa deosculari. *P*salmum, cuius initium Deprofundis, submissa voce extensis brachijs, vel Psalmum Miserere coniunctis manibus medio in triclinio recitare. In novissimo mensæ loco recum-

here. Humi ſedendo, cibum capere. Auxiliares preces ab ingredientibus triclinium flexis genibus flagitare; vel eaſdem petere, ad delenda ante obitum pœnitendo peccata. Ante menſæ accubitũ aliquid à ſingulis recubentibus eleemoſynæ nomine petere. Secundæ menſæ miniſtrare; vel in ea Lectoris officio fungi. Sacram B Mariæ Virginis Coronam pro Summo Pontifice, aut pro beneficis in Congregationem noſtram, aut pro mortuis noſtris recitare. Infirmos, qui ſunt in domibus hoſpitalibus, inuiſere; & aliæ his perſimiles.

De

De Triclinio, & communi mensa. Caput. 10.

1.
ssumenda tādem est tractatio mensæ ad pium in Triclinio conuictum instructæ; vbi singulis nostrum idem genus, eadem portio cibi, potionisquè suppetit. Legitur ipsa Italicè quandoquè inter cœnandum, arbitratu Præpositi, vel Ministri, hoc ferè scripta exemplo.

2. Cùm primùm prandij, aut cœnæ datum fuerit signum, vnusquisque nostum in omni prorsus opere, aut negotio cessans, ad triclinium se confert. Inter eundem silentium facit, etiam dùm à mensa ad locum peruenerit,

in quem homines noſtri ad animum recreandum convenire debent.

3. In ipſo primùm ingreſſu capite inclinato veneratur imaginem ſacram è conſpectu propoſitam: deindè conſueto reuerentiæ ſigno ſalutans alios, modeſtus, ac ſilens propè menſam, vt ſuo ſtat quiſque loco, nec epulas appoſitas, nec alios ingrediẽtes curioſe circumſpicit.

4. Præpoſitus, vel qui eius abſentis locum obtinet, poſt quàm tantiſper expectauerit, dum ex cubiculis convenire hùc omnes potuerint, clarè, ac diſtincte ex præſcripto S. Romanæ Eccleſiæ menſæ benedicit: & in primo loco ipſe Præpoſitus aſſidet, deindè alij, vt quotuſquiſque ſolet in Congregatione præcedere, Si-

5. Siquis verò tardior, lectione tamen latina non dùm absoluta, advenerit; stans propè ianuam orat paulisper tacitùs, & Præposito reverentiam exhibens, proxime post alios omnes assidet: Præposito enim absenti reverentiæ, & obsequij causa, non autem alijs, proprius relinquitur in mensa locus.

6. Post latinam tamen mēsæ lectionem non ingredietur, donec ad mensam iterū instructam consueto signo convocetur, vt ad benedictionem, & gratiarum actiones omnes conveniant. Excipiūtur tamen Confessarij, quibus permissum est festis diebus, etiam absoluta mensæ lectione ad prandiū venire.

A 7. Mensæ initio donec Præpositus ad cibū capiēdū

ſe expediat (antequàm enim incipiat,duos ad ſummum verſus lectionis attendit) nemo quicquam attingit in menſa. Cauent etiam ne ſtrepitus à principio nimius audiatur.

8. Singuli ex noſtris ijs contentierunt,quæ ipſis apponuntur in menſa,nihil præ terea expoſcentes, vel per ſe ipſi diferentes,niſi Præpoſiti,vel Miniſtri fruantur licẽtia; qui & promptiores largientur,& providebunt quæ opus eſſe , & expedire vnicuique iudicaverint.

9. Si earum rerum, quæ in menſam inferri ſolent, & apponi,aliquid cuiquam deerit,ipſe quidem per ſe à miniſtris exiget;eius tamen curæ potiùs erit, qui proprior conſideat.

Fit

10. Fit in mensa silentium semper, modò non incurrat exceptio: fit enim loquendi potestas proponenti, vel respondētibus ad rem dubiam explicandam.

11. Præterea denuncianti post cœnam nostrorum precibus commendandos: Præposito demùm, vel Ministro, cùm quid occurrerit, quod lectori committi non potuerit, nec differri debeat; alioquin silentij lex, qua etiā Præpositus astringitur, est observanda.

12. Nemo in mensa litteras legat, nec ianitor eas deferat, vel alicui quicquam denunciet comedentium. Quod si aliqua imminens vrgeat necessitas, negotium cum Præposito, aut cùm eo, qui in illius loco succedit,

collatum priùs,exequitur ex consensu. Id ipsum seruet, donec ex triclinio eò peruentum fuerit,quò animi recreandi causa nostri omnes conveniunt.

13. Post epulas ablata mensa,singuli,surgente Præposito,surgunt, & egressi ità stant propè mensam, vt si cõmode id fieri possit, qui sedentes extremos occupabant locos, stantes occupent medios, & qui sedebant medij, stent extremi, singuli recto consistentes ordine. Præpositus solus dignitatis causa paululùm à cæteris disiungitur.Hic igitur situs, & ordo, quo Deo Optimo Maximo gratiæ referuntur.

14. Quibus peracti egrediuntur bini ex triclinio, vt qui in mensa primus post Præ-

Præpositum sedebat, ipsi egredienti se adiungat, ac cœteri deinceps eodem ordine.

15. Nemo in triclinio, vel in proximo vestibulo, vbi solum ad abluendas manus licet consistere, aliquam præterea moram faciat.

Lector, & Lectione Mensæ Cap. 11.

1.
On solùm corpori, sed etiam menti proprius suppeditari debet in Mensa cibus. Sacra igitùr ante alios libros leguntur Biblia deinde pia quæcunque commentaria, vel monumenta; postremò Superioris

arbitrio, liber alius, in quo vel probatæ Sanctorum historiæ, vel salutaria documenta Italice habeantur.

2. Lector autem ante prandium, vel cœnam in suggesto se, libros que parat ad legendum: stat nudato capite, dum preces adhibentur ad mensam; & vbi versum illum protulerit, iubet Domine benedicere, expectauerit que donec omnes consederint, ipse etiam sedens, tecto, àc recto capite, clara voce, distincte, atque explicate legit.

3. Lectione iàm in suas partes sapienter distributa, ab vltima non cessat, nisi iussus à Præposito, nec is iubet, nisi vltra dimidiũ prãdium, vel cœnam.

Quod

4. Quod ſupers in menſa temporis, in quæſtione, vt moris eſt, proponenda, ac reſpõſionibus declarãda traducitur.

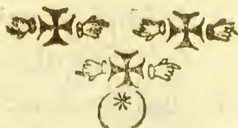
5. Lectoris erit, non modò in menſa, quos diximus, legere libros, ſed ad rem dubiam ponendam inuitare. Singulis item hebdomadis, ſemel, vt minimùm, eorum, qui benefici fuerint in noſtros, ſcripta nomina recitare, quæcunque tandem verbis, aut ſcriptis à Præpoſito, seù Miniſtro iuſſus fuerit, referre.

6. Nihil ẽnim præterea legere, aut nuntiare debet, quàm quod ſibi fuerit ab ipſis impoſitum.

7. Correctus Lector verba Correctoris eodem ſyllabarum ſono, quo ille pronuncia-

ciavit, repetat. Corrector autem ad hoc electus vocabulum solum, in quo erratum est, corrigere modeste, nec alia verba interponere curet.

8. Legendi finem Lector faciet, cum *P*ræpositum audierit verba illa pronunciantem: Et reliqua. Tunc ille prolato versu: Tu autem Domine miserere nobis; & Sacerdote clarà voce admonito, cui sit res dubia ex ordine proponenda, descendit, & adhibita Præposito reverentia asſidet in mensa, vt comedat.

(*)

Res

Res dubiæ in mensa proponendæ. Cap. 12.

1. POst Lectionem continuò vnus ex Sacerdotibus (id enim ipsi singuli, quorum est expletum in Cõgregatione triennium præstare solent) singulis diebus manè, & vesperè ex litteris Sacris, ex morali disciplina, vel ex præceptis optimæ mentis, & conscientiæ aliquid proponit, quod posſit in dubium, vèl controuersiam venire. Cavet tamen, ne quid arduum, obscurum, aut nimis exquisitum ponat, quo minùs valeant singuli respõdere. Si quandò tamen aliquis non aliud responderit, quàm se aliorum communi iudicio stare, datur id modes-

destiæ potiùs, quam initiæ.

2. Is autem, cui muneris eiusmodi dies obueneri, etiam si lector, vt moris est, non commonefecerit, per se proponit.

3. Siquis tamen externorum ad mensam vocatus adsit, non nisi iubente Præposito, vel alio in eius locum constituto; neque enim tunc lector, vt aliàs, ipsum præmonere debet.

4. Absenti is ad proponendum succedit, qui proximus post illum in mensa sedere consueuit.

5. Si quis etiàm tardior ad proponendum videatur, quod obliuione, vel negligentia accesserit imparatus, Præpositi est exposcere altiori voce, aùt vicinioris cõuiuem submissa commonefa-

facere. Duæ quidem quæstiones esse solent, quæ dubitationem habentes ponuntur in mensa: explicant alterutram singuli: solus qui proponit, vt omnem dubitationem vltimus tollat, præmediatus ad vtramque respondet.

6. Respondentium is primus esse debet, qui proponenti proximum inferiorem locum in mensa tenet; deinde alij Sacerdotes expleti in Congregatione triennij eodem ordine.

7. A responsis, quæ debent esse quàm breuissima, recedat omnis apparatus, & ostentatio. Proponitur enim explicandum, quod dubium est, omnium nomine, vt quisque, quasi discipulus à Præceptore interrogatus, respõdeat,

deat, etiam is, qui propoſuit.

Appendix Cap. 13.

1. E ipſis tamẽ Cõſtitutionibus hæc habentur.

2. Si quid dubium, & ambiguum fuerit in noſtris Conſtitutionibus, Præpoſitus, & *D*eputati declarabunt: nullo tamen modò poſsint eas immutare, derogare, aut aliqua ex parte innouare, vel novas condere. *P*aulus V. prohibet promulgari alia inſtituta ſub denominatione Sancti Philippi Neri.

()

Ap-

Appendix primi Capitis Consultò apposita. Cap. 14.

1. N Oratiorio noſtro ad veſperum quotidiè, dato ſigno, lampade, ac luminibus accenſis, horologio item arenario ſuper Altare poſito, ante Sacram Beatæ Virginis Mariæ Imaginem à ſolemni Christi Domini Reſurrectionis die vſque ad Kalendas Septembris hora diei XXIV. (quæ eſt 7. vel 8. Veſperæ in Hiſpania correſpōdens) Ex Kal. autem Septembris ad Sanctum *P*aſcha, primà noctis Orationi præfinita eſt. Feſtis verò diebus à Kal. Novembris etiam ſecunda, habe-

betur enim ſermo, fit què concentus muſicus.

2. Eſt autem orandi ritus, vt ſibi dimidiam horam taciti in Oratione, vt dicitur mentali traduxerint, accenſis ab Aedituo reliquis in Altari luminibus, & ſigno dato, Sacerdos, ad quem per heddomadam pertinet, Litanias incipiat, & preces conſequẽtes, alternis etiam multitudinis congregatæ vocibus recitandas, ſibi ſolas reſeruans orationes.

3. Cùm verò ad Pacis orationem peruenerit, cuius eſt initium: Deus, à quo ſancta deſideria, &c. duo confeſtim ex Oratorij fratribus, vel miniſtris Sacras Clementiſſimi JESV ex Altari ſumentes imagunculas, Sacerdoti primùm genuflexo oſculandas

das præbent. Exoſculanti autem, dicenti que hinc, atque indè: Pax tecum, inclinato ipſi capite, reſpondent: Et cum ſpiritu tuo. Deindè ſingulis, qui ſunt in Oratorio, cum ſalutatione, qua Sacerdos vſus eſt, eas ad oſculum ſanctum offerunt.

4. Cæteris interim orationibus abſolutis, petit ab omnibus clara voce, vt à Deo iugem in eius cultu, & ſeruitute perſeverantiam precentur, quinquies ſecretò orationem Dominicam, & Angelicam ſalutationem recitantes: dicit enim: petamus quæſo nobis in Divinis perſeverantiam recitantes, &c.

5. His adhibitus precibus, petit iterùm, vt pro Summo Pontifice, Cardinalibus, alijſque Sacerdotum primarijs,

rijs, pro Christianorum Principum Concordia, Fidei propagatione, & hæresum extirpatione, atquè improborum hominum obtinenda conversione vtramque bis repetant. Tum indè semel pro fratribus Oratorij vita defuncti, precantes illis requiem sempiternam.

6. Posteà versu illo prolato: Dominus det nobis suam pacem, Antiphonam Beatæ Mariæ pronunciat, vel Salve Regina, vel aliam tempori magis congruentem. Tandèm qui pacis osculo per Sacras imagines primùm alios, deindè ipsos invicem salutarunt, quæcunque acceperint, eo tempore orationibus commendanda; referunt Sacerdoti, qui omnes adhùc obsecrat, vt velint pro eius-

eiusmodi rebus orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem semel repetere, & Santissimum IESV nomen quinquies invocare. Ea prece completa, cum ipse versum pronunciaverit: Divinum auxilium maneat semper nobiscum, & ad osculum vsquè terræ se se omnes inclinaverint, Oratorium dimittitur.

7. Hic perpetuus est orationis vsus, exceptis secunda, quarta, & sexta ferijs, tota præterea maiori Hebdomada: his enim diebus ob memoriam flagellorũ, quibus innocens pro nobis Christus Dominus cæsus fuit, se omnes in Oratorio flagellis cædunt. Est autem consuetudinis, & instituti (nisi huiusmodi dies festi sint,

ſint,aut hebdomadæ Reſur-
rectionis Domini noſtri Ie-
SV CHRISTI) vt poſt ho-
ræ dimidiæ tacitam oratio-
nem,quam mentalem appe-
llant, ſtatim aliqui ex Ora-
torij cuſtodibus, vel curato-
ribus flagella ex funiculis
crebris contexta nodis diſ-
tribuentes , miſsis foras (ſi
qui ſint) pueris, ianuis,feneſ-
tris que diligenter clauſis,
lucernula tantùm accenſa,
quæ ſit intrà eius artificij
laternam ſuper Altare tunc
poſitam , vt tantùm indè
Chriſti Crucis aflixi nitida,
nihil tamèn fulgoris emit-
tens,appareat imago , cœte-
ris extinctis luminaribus, te-
nebras obducant. Tunc Sa-
cerdos clara, lugubrique vo-
ce pronunciat verſum : Iùbe
Domne benedicere.

Paſ-

8. Paſsio Domini noſtri Ieſu Chriſti ſit ſemper in cordibus noſtris.

Recordemini, Fratres chariſsimi, quod Dominus noſter Ieſus Chriſtus fuit pro nobis venditus, oſculo traditus, ad Annam primùm, deindè ad Caipham Pontificem ductus, & poſtremò in Prætorium ad Pilatum, vbi fuit ad columnam ligatus, & flagellatus, ſpinea corona coronatus, ac veſte purpurea circumdatus, alapis percuſſus, atquè conſputus, & Iudæis traditus, vt Crucifigerent, ad Calvariæ locum deductus, & crucifixus, & cùm eo crucifixi ſunt latrones duo, vnus à dextris, & alter à ſiniſtris: & cùm dixiſſet: ſitio, porrexerũt ei acetum, quod cùm accepiſſet, dixit: Con-

ſummatum eſt, & inclinato capite, emiſit ſpiritum. (*hic ſinguli ſibi pectus pugno tundunt*) Deindè vnus militum lancea latus eius apperuit, & continuò exiuit ſanguis, & aqua, & de Cruce depoſitus, fuit in monumento novo ſepultus; tertià autem die reſurrexit à mortuis. Tu autem Domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias: ſequitur.

Seruite Domino in timore, & exultate ei cùm tremore. Appræhendite diſciplinam, &c.

9. Ad hæc verba arreptis funiculis nudatum corpus tandiù verberant, donec Pſalmi L. nempe Miſerere cum verſu Gloria Patri &c. & Pſalmi cxxix. cuius initium. De profundis, in cuius fine di-

dicunt, Requiem æternam &c. versus alterni deuotè pronuncientur. Insuper orationes; Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor, & Deus, qui culpà offenderis, &c. ad cuius finem fit, signo dato, flagellorum finis.

10. Sacerdos autem ad orationem Dominicam, & ad Salutationem Angelicam quinquies repetendam hortatur: deindè bis pro Pontifice, &c. & semel pro fidelibus defunctis, &c. ad eundẽ planè modum, quò alijs diebus orare solent, in quibus abstinent à verberibus. Hoc interim spatio singuli in tenebris, & silentio suis se vestibus induunt.

11. Post hæc cantici Simeonis, videlicet: Nunc di-

mittis seruum tuum Domine, &c. versus alternos recitant. Parat interim se Custos, vt cum illa verba audierit: Lumen ad revelationem gentium, &c. Laternam aperiens, lumina rursus accendat. Sequitur Sacerdos orãs: Da pacem Domine in diebus nostris &c. & oratione illa absoluta; Deus, à quò sancta desideria, &c. offeruntur ad pacis osculum imagines sacræ, eodem pœnitùs ritu, quo alijs ferijs.

12. Additis interim orationibus alijs consequentibus, subdit orans: Dominus det nobis suam pacem. Respondent: Et vitam æternam. Amen. Postremò Sanctam Virginem Deiparam salutant Antiphona consueta, vt anni tempus aptè, congruenter

terque postulat: itémquè cœtera, vt in aliijs ferijs, in quibus nullus est flagellorum vsus.

Exercitationes, in quibus versari solent Dominicis *diebus. Cap.15.*

1. Edituus, vel quiuis alius custos maturè diebus Dominicis fores Oratorij manè aperit: Lector succedit ad lectitandum librum optimi cuiuspiam argumenti, ac salutaris tractationis, donec frequentiori concursu facto, Præfectus, vel Adiutor flexis genibus ad piè meditandum aliquid proponit. Posteà Litanias, ac cœteras orationes profe-

quitur,ſicut veſperi moris eſt quotidiè facere.

2. His abſolutis vnus aliquis Sacerdotum, qui ad audiendas confeſsiones non ſunt deputati, ex Evangelio ſermonem habens ad diem recurrente ſimplici ſtylo ad peccata cauēda,ad optimos mores retinendos, ad omnē deniquè conſervandam pietatem,hora non amplius dimidià adhortari ſolet auditores.

3. Sermone habito, & oràtione Dominica, Angelica què Salutatione repetita, interrogat Præfectus, ad ſit nè aliquis, qui nouerit quempiā ex fratribus ægrotare,vt ſtatim ad hoc muneris delectos, vel quos maluerit,mittat, qui languentem viſitent,conſolentur, mœrore,

re, vel inopia ſubleuent, ad peccatorum confeſsionem, atquè ad dolorem patienter, placidè que ferendum hortentur. Infirmi fratris nomē, & habitatio ſcribitur in tabella, ne viſitationis, & orationis prætermittatur officium.

4. Septem deinceps ex fratribus ad ſeptem vrbis Eccleſias religione, & Sacris Pontificium Indulgentijs toto Orbe celebres, ac tres ad tria publica infirmorum hoſpitia mittuntur, vt quiſque ſuam quæ ſortitò obtigerit, vel Eccleſiam, vel domum hoſpitalem ſemel infrà hebdomadam viſiſtet. Feſtis enim diebus ad hæc pietatis officia ferè omnes commeant. In his autem exercitationibus impendunt

ferè horam cùm dimidia.

5. Die autem Dominica, quæcunque vltima mensis erit, præmonentur vt ad Sinaxim se præparent, ad Eucharistiam scilicèt sumēdam: hoc enim Sacramento prima quauis die mensis Dominica se communiunt, & à prandio in Oratorio, vel in schedulis compendiaria quædam documenta scripta, vel Sanctorum imagines chartaceæ distribuuntur, vt suam quisque accipiat, & quid per Sanctum, cuius Imago sibi obtigit, à Domino petere debeat, suscriptum in illa cognoscat.

(*)

Aliæ à prandio exercitationes, tam in Dominicis, quam in alijs Festis diebus.
Cap. 16.

1. POst officium vespertinum festis quibusque diebus in Ecclesia nostra decantatum, & sermonem habitũ, statim ex Presbyteris nostris, ac Laicis cùm externis Oratorij fratribus, alijs què plurimis ad suburbanum peculiarem locum frequentes conveniunt; vbi super herbam considentes, primùm, qui musici sunt, pium aliquod, sacrumuè carmen concinunt: deindè quispiam sermonem non minùs pietate, quam elegantià ornatum ab Oratorij *Præfecto* in scriptis traditum, recitat

memoriter: quo habito, rursus concinit.

2, Surgit post hæc Oratorij Præfectus, vel alius, cui sit à Patribus demandatum, qui aliquod ad piè, chistianeque viuendum, quàm breuissime proponens argumentum, alterum addicendum inuitat, ac deinceps tertium, imò si tempus id postulet, etiam quartum, qui omnes ad rem propositam pari breuitate, ac pietate ad suam, & audientium vtilitatem sermocinantur.

3. Cùm fuerit dicendi finis, hymnus concinitur, ac demùm omnes ad propria, vel ad Oratorium revertuntur. Dùm verò per æstiui caloris molestias ad huiusmodi loca non licet exire, in aliquod Templum ad eas ex-

exercitationes ſe ſe conferunt. At hyeme ex Kalendis Novembris vſque ad Sanctum Paſcha Feſtis diebus veſperi ad Salutationis Angelicæ ſignum in Oratorium itur. Durat dimidiam horam mentalis oratio, Litaniæ recitantur, vel à muſicis concinuntur. Oratio Dominica, Angelica que Salutatio ad ſolitum numerum repetuntur (cùm ſit concentus muſicus trina eſt hæc repetitio) Antiphona Sanctæ Mariæ Virginis pro temporis opportunitate mutata canitur, piũ aliquod canticum muſicis legibus concinitur.

4. Sacerdos ex noſtris, quotuſquiſque eſt in ſerie ſermocinantium, Dei verbũ adſtanti populo, qua poteſt vtilitate, ac facilitate, per di-

midiæ horæ ſpatium miniſtrat. Rurſus concentus efficitur. Ter prece conſuetà oratur Deus, Virgoque Deipara ſalutatur, ac cætus dimittitur.

Externorum in Oratorio munera. Cap. 17.

1. X externis Oratorij Fratribus eligitur à Præfecto imprimis Rector, qui aliorum officijs præſit: Æditui, vel Cuſtodes duo, aut quatuor, qui Oratorium ſcopis verrant, lampades, & candelas accendant, flagellorum, horologij, & Altaris curam gerant.

2. Duo item, vel quatuor ægrotantium curatores, qui infir-

infirmos fratres visitent; aliqui etiã eliguntur, qui oblatam sponté peccuniam, vel ægrotantium fratrum, vel domorum hospitalium, vel demùm Oratorij commodo sincerè ac diligenter attribuant; nec omninò accipiãt, nisi quam sciunt sponte oblatam, vt illud Apostoli dictũ re verà seruetur: Non vestra, sed vos. Ad Cor. 2. c. 12. & ad Philipp. c. 4. Se volete far frutto nell anime, lasciate star le borse. Vit. lib. 2. c. 15. n. 17.

3. A secretis etiam aliquis deligitur, qui in libro, quæcunque tractantur, notat. Præterea Lector, qui pias lectiones diebus festis præmittit orationi. Ad infirmos item, qui sunt in Valetudinarijs, quolibet festo die per

ferunt corporis refectioni vtilia, Medico probata.

4. Expensarum autem Rectori, & Oratorij Præfecto singulis mensibus, imò quoties eis libuerit, rationes ex præscripto referant. Nihil enim iuris, aut potestatis est hominibus exteris, & laicis in Oratorij rebus præter administrationem à Præfecto Oratorij traditam.

Horum electionis ordo.
Cap.18.

1.
Varto quocũque mẽse eliguntur exteri Fratres ad eiusmodi munera, hoc plane modo. Oratione Dominica, & Salutatione Angelica recitatis, his

his Præfectus ſolet precibus Divinum auxilium invocare: videlicet : veni Creator Spiritus,reple,&c. Reſpondetur : Et tui amoris,&c.℣. Emitte ſpiritum tuum , & creabuntur, ℟. Et renovabis faciem terræ. Oratio : Deus, qui corda fidelium,&c. Actiones noſtras, &c. Declaratis , & publicatis recitatur hymnus Te Deũ laudamus, &c.& Antiphona B. Mariæ. Oratio Gratiam tuam , &c. Antiphona Da pacem , &c. Oratio , *D*eus, à quo ſancta deſideria , &c. Item oratio Dominicæ eo tempore recurrentis , vel Sancti , cuius feſtum celebrari contingat.

2. Electis pia aliqua documenta , aut obſeruationes breuiſsimè leguntur.

Admonitio. Cap. 19.

1. Vm ſit Congregationi noſtræ liberum, omnes grauiter delinquentes, vel ſtatum eius perturbantes, de conuictu, & familia ſuorum dimouere, ac depellere.

2. Cùm ſatis item perſuaſum ſit vix quemquam ſuæ negligentem (qui cuſtodit mandatum, cuſtodit animam ſuam, qui verò negligit viam ſuam mortificabitur. Prov. c. 19.) ſalutis diu permanſurũ, vbi & progreſſus ad virtutes, & perfectorũ pia æmulatio eſſe debet, Sãctus Inſtitutor aſſeruit, nemi-

minem pœnitùs has constitutiones obligare ad peccatum velle.

Ipse Deus arbiter, præmia propietate daturus æterna, sit sua nobis benignitate propitius. Amen.

Finiunt Instituta Congregationis Beati Philippi, siuè Oratorij Romani S. Mariæ in Vallicella Sanctæ Sedis Apostolicæ authoritate condita, recognita, & confirmata.

Sub Paulo V. Pont. Max. anno Dñi. 1612.

Ante Congregationem cap. 20.

VEni Sanctæ Spiritus reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende.

℣. Emitte spiritum tuum, & crea-

creabuntur.
℟. Et renouabis faciē terræ.
℣. Memento Congregationis tuæ.
℟. Quā poſſediſti ab initio.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda fideliū Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti; da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de eius ſemper conſolatione gaudere.

Actiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando præ veni, & adiuvādo proſequere: vt cuncta noſtra oratio, & operatio à te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Per

Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Poſt Congregationem.

℣. Tu autem Domine miſerere nobis.

℟. Deo gratias.

Oremus.

DEus, cui proprium eſt miſereri ſemper, & parcere, ſuſcipe deprecationē noſtram, vt ſi quid in hàc tua Congregatione erroris contraximus, miſeratio tuæ pietatis abſoluat Per Chriſtũ Dominum noſtrum. Amen.

Pater noſter. ℣. Et ne nos &c.

℟. Sed libera &c.

℣. Aporta inferi. ℟. Erue Domine.

℣. Requieſcant in pace. ℟.

℣. Amen.

Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

Do-

℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

DEus veniæ largitor, & humanæ ſalutis amator, quæſumus clementiam tuam, vt noſtræ Congregationis fratres, propinquos, & benefactores, qui ex hoc ſœculo tranſierunt, Beata Maria ſemper Virgine intercedente cum omnibus ſanctis tuis ad perpetuæ beatitudinis conſortium peruenire concedas. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Fidelium animæ per miſericordiam Dei requieſcāt in pace. Amen.

LAVS DEO.

Beatiſsimæ què Virgini Mariæ. Amen.